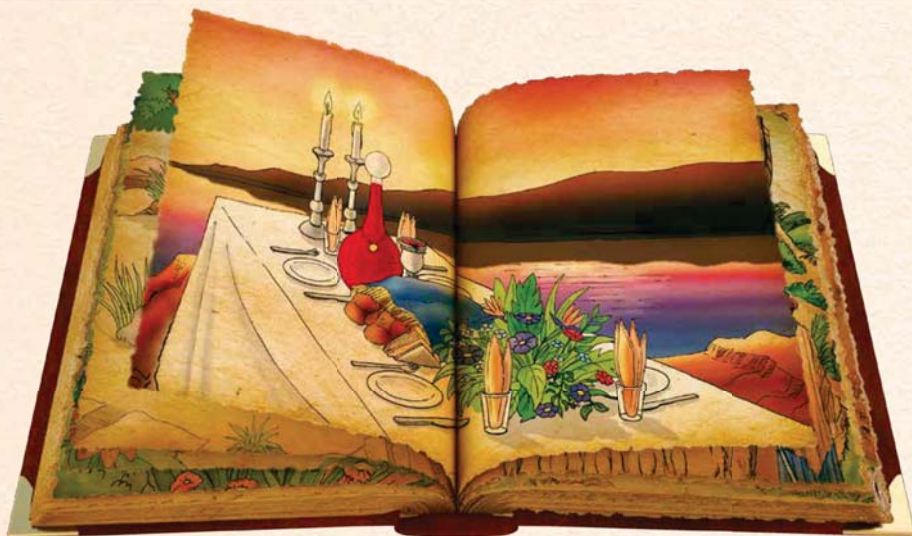

חמץ לי

בְּרֵאשִׁית

חלק ב'

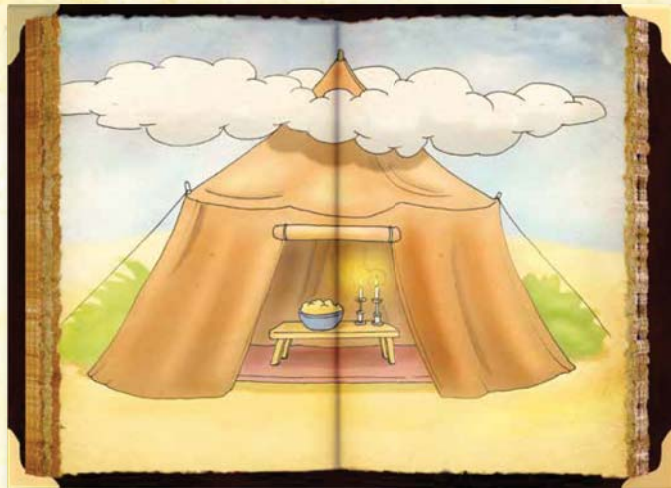

סיפורי התורה לילדים
ערוכים ומעובדים בלשון קלה וברורה
בליווי איורים מרהיבים וצבעוניים

מאת: הרב אברהם אוחיון

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה
ציירה: בת שבע הבלין

פְּרַשְׁתַּי אִי שָׂרָה

עֲפָרוֹן וְאַעֲרַת הַמִּכְפָּלָה

בְּשׂוּרָה מָרָה קִדְמָה אֶת פְּנֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם וַיִּצְחַק בְּשׂוּבָם מִהָרַ
הַמִּזְרָחִי אֶל חֶבְרוֹן. שָׂרָה, אִם הַמִּשְׁפָּחָה, נִפְטָרָה לְבֵית עוֹלָמָה וְהָיָא
בֵּית מֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנָה.
הֲיָה זֶה הַשָּׁטָן, אֲשֶׁר נִגְלָה לְשָׂרָה וְאָמַר לָהּ: "דַּעֲי לָךְ כִּי בְנָה מִזְמָן

ציורים:

בת שבע הבלין

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

ניקוד והגהות:

יהודית הירשמן

הגהות והגהות ניקוד:

נעמי פרבשטיין

עיצוב עטיפה ושערים:

אסתר גרינבוים

עימוד ועיצוב גרפי:

רחל הורונצ'יק

© כל הזכויות שמורות

לדני ספרים הוצאה לאור 2002

ת.ד. 349 קרית גת
טל' 08-6812225
פקס: 08-6882359

נדפס בישראל תשע"ב

אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו
בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

Printed in Israel

טלפון המחבר אברהם אוחיון:

050-4164-500
02-656-9999

הספר מוקדש לע"נ

האשה הכבודה, חמותי היקרה

ד"ר **בטי פייגנבאום**

בת קלרה ז"ל

הִיָּה לַעֲלוֹת לְקַרְבָּן לִפְנֵי ה'". לֹא הִסְפִּיק הַשָּׁטָן לְסַיֵּם אֶת דְּבָרָיו וּלְבַשֵּׁר לְשָׂרָה כִּי בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר לֹא נִשְׁחַט יִצְחָק, וְנִשְׁמָתָהּ שֶׁל שָׂרָה פָּרְחָה מְרֵב צַעַר וַיִּגֹּן.

כָּאֵב גָּדוֹל מִלֵּא אֶת לִבָּם שֶׁל אַבְרָהָם וַיִּצְחָק, וְאַבְרָהָם עָמַד וְהִסְפִּיד אֶת אִשְׁתּוֹ הַצַּדִּיקָה. וְלֵאחֹר שְׁסִיִּים לְהִסְפִּידָהּ וּלְבְכוּתָהּ, קָם וּפָנָה אֶל בְּנֵי חַת, יוֹשְׁבֵי חֲבֵרוֹן, וְכַף אָמַר לָהֶם: "תּוֹשֵׁב חֲדָשׁ אֲנִי בֵּינֵיכֶם, וְעַדִּין לֹא הִסְפַּקְתִּי לְרַכֵּשׁ לִי קִרְקַע לְקַבֹּרָה. אֲנִי, תָּנוּ לִי אַחוֹזוֹת קִרְקַע, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְקַבֵּר אֶת שָׂרָה".

נָצְבוּ בְנֵי חַת נֶגֶד אַבְרָהָם וּבִירְאֵת כְּבוֹד הַשִּׁיבוּהוּ: "שְׂמַעְנוּ אֲדוֹנָי, נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ. בַּחֵר לָךְ כָּל קֶבֶר שֶׁתִּרְצֶה. אִישׁ מֵאַתָּנוּ לֹא יִמְנַע מִמְּךָ מִלְּקַבֵּר אֶת מוֹתֶךָ הֵיכֵן שֶׁתַּחֲפִץ".

אוֹלָם אַבְרָהָם לֹא מָהַר לַעֲשׂוֹת כְּדַבְּרֵיהֶם. הוּא הִשְׁתַּחֲוּהוּ לִפְנֵי בְנֵי חַת וּבִקֵּשׁ מֵהֶם: "אִם אַכֵּן חִפְצִים אַתֶּם לְמֵלֵא אֶת רְצוֹנִי, בִּקְשׁוּ מֵעַפְרוֹן בֶּן צַחֵר שְׂיִמְכֹר לִי אֶת הַבַּיִת אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂדֵהוּ, הַבַּיִת הַבְּנוּי בַּמְּעָרָה כְּשֵׁתִי קוֹמוֹת, זֶה עַל גְּבִי זֶה, כִּי שֵׁם חִפְץ אֲנִי לְקַבֵּר אֶת שָׂרָה".

מִדּוּעַ רָצָה אַבְרָהָם לְקַבֵּר אֶת שָׂרָה דוֹקָא בְּאוֹתוֹ מְקוֹם? מִשּׁוּם שֶׁיִּדַע שֶׁבַּמְעָרָה זֶה נִקְבַּר אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְנִקְבְּרָה חַוָּה אִשְׁתּוֹ, וְהִפִּיר בְּקִדְשָׁתוֹ הַנּוֹרָאָה שֶׁל הַמְּקוֹם.

לְכַבּוֹד גָּדוֹל זָכָה עַפְרוֹן בְּאוֹתוֹ יוֹם. אַבְרָהָם, גָּדוֹל הַדּוֹר וּנְשִׂיאֵו

הַזָּקֵק לוֹ וּלְשִׂדְהוֹ, וּבְנֵי עִירוֹ הַחֲלִיטוּ לְמַנּוֹתוֹ לְשֵׁר וּלְקַצִּין. כְּמוֹכֵן, עַפְרוֹן לֹא חָשַׁב לְרַגַע לְסַרֵּב לְאַבְרָהָם, אוֹלָם הוּא לֹא הִיָּה מוֹכֵן לְטַל מֵאַבְרָהָם כֶּסֶף עֲבוּר הַבַּיִת. הוּא נָצַב מוֹל אַבְרָהָם וְאָמַר לוֹ לְעֵינֵי הַכֹּל: "שְׂמַעְנִי אֲדוֹנָי, נוֹתֵן אֲנִי לָךְ בְּמִתְנָה גְּמוּלָה אֶת הַשְּׂדֵה וְגַם אֶת הַבַּיִת אֲשֶׁר בּוֹ. לְכַבּוֹד הוּא לִי. הַכֹּל עֵדִים לְמִתְנָה זֶה, וּבִשְׂוִים פָּנִים לֹא אֶקַּח מִמְּךָ מְמוֹן בְּעֲבוּר כֶּף".

אָף אַבְרָהָם לֹא אָבָה לְהֵנוֹת מִמִּתְנּוֹתָיו שֶׁל עַפְרוֹן. "לֹא וְלֹא", אָמַר. "לֹא אֶטַל מִמְּךָ אֶת הַשְּׂדֵה בְּלֹא מְמוֹן. רַק אִם תִּסְכַּיֵּם לְקַבֵּל תְּמוֹנְרָתָהּ כֶּסֶף מְלֵא - אֶסְכַּיֵּם לְקַבְּלָהּ".

צַר עֵין וְתֵאֵב מְמוֹן הִיָּה עַפְרוֹן, מֵאוֹתָם אֲנָשִׁים הַאוֹמְרִים הִרְבָּה וְאֶפְלוּ מַעַט אֵינָם עוֹשִׂים, וְלֵאחֹר שִׁיָּצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּהַצִּיעוֹ פַּעַם אַחַת אֶת הַשְּׂדֵה חֲנָם, מָהַר וְאָמַר לְאַבְרָהָם: "אֲדוֹנָי שְׂמַעְנִי, בֵּינִי וּבֵינְךָ מָה הֵם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֵלֵי כֶּסֶף? הֲבֵיאָה וְנִגְמַר אֶת הַעֲסָקָה בְּסָכוּם זֶה. שְׁלֵם לִי אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֵלֵי כֶּסֶף וּקְבֹר אֶת שָׂרָה בַּמְּעָרָה הַמְּכֻפָּלָה".

לֹא אַחֲרֵי אַבְרָהָם לַעֲשׂוֹת כְּפִי שֶׁנִּתְבַּקֵּשׁ וּמִיָּד שָׁקַל עַל יָדוֹ שֶׁל עַפְרוֹן הַחֲמִדָּן אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֵלֵי כֶּסֶף. וְלֹא סָתַם שְׁקֵלֵי כֶּסֶף נָתַן אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן, אֲלֵא שְׁקֵלִים גְּדוֹלִים וּמִשְׁבָּחִים, הַמְּתַקְבְּלִים בְּכָל מְקוֹם בְּרָצוֹן.

רַק לְאַחֵר שְׁסִיִּים אֶת הַקִּנְיָן כְּדַת וְכַדִּין, וְהַשְּׂדֵה